

वा० रा०

॥४७॥

॥ २० ॥ २१ ॥ बलं पराभिभवसामर्थ्यं पौरुषं महापुरुषकर्म वृत्तं चरितं यथा यादृशं तत्सर्वं शृण्वित्यर्थः ॥ २२ ॥ कुपितः कुपितोतक इव संहारे प्रवृत्तो रामः पराक्रमेण ततो निवर्तयितुमसाध्यो ब्रह्मादिभिरपीति शेषः ॥ परिहरेत्परावर्तयेत् ॥ अनेन कृष्णबलभद्रावतारस्यापि सूचनं ॥ २३ ॥ नभोप्यवसादयेत् तारारहितं कुर्यात् त्रिविक्रमावतार इव महीमभ्युद्धरेत् यज्ञवराह इव शक्त्यर्थे एते लिङः ॥ २४ ॥ वेलां मर्यादां आप्लावयेत् ॥ प्रलयकाल इव समुद्रस्य वेगं विधमेत् ॥ समुद्रे सेतुबंधनसामर्थ्यं दर्शितं

आ० का०

तेन तेन स्मपश्यंति राममेवाग्रतः स्थितं ॥ इत्थं विनाशितं तेन जनस्थानं तवानघ ॥ २० ॥ अकंपनवचः श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥ गमिष्यामि जनस्थानं रामं हंतुं सलक्ष्मणं ॥ २१ ॥ अथैव मुक्ते वचने प्रोवाचेदमकंपनः ॥ शृणुराजन्यथा वृत्तं रामस्य बलपौरुषं ॥ २२ ॥ असाध्यः कुपितो रामो विक्रमेण महायशाः ॥ आपगायास्तु पूर्णाया वेगं परिहरेच्छरैः ॥ २३ ॥ सताराग्रहनक्षत्रं न भश्चाप्यवसादयेत् ॥ असौ रामस्तु सीदंतीं श्रीमानभ्युद्धरेन्महीं ॥ २४ ॥ भित्वा वेलां समुद्रस्य लोकानां आप्लावयेद्भिभुः ॥ वेगं वापि समुद्रस्य वायुं वा विधमेच्छरैः ॥ २५ ॥ संहत्य वा पुनर्लोकान् विक्रमेण महायशाः ॥ शक्तः श्रेष्ठः स पुरुषः स्रष्टुं पुनरपि प्रजाः ॥ २६ ॥ न हिरामोदश ग्रीवशक्यो जेतुं रणे त्वया ॥ रक्षसां वापि लोकेन स्वर्गः पापजनैरिव ॥ २७ ॥ न तं बध्यमहं मन्ये सर्वैर्देवा सुदैरपि ॥ अयं तस्य वधो पायस्तन्ममैकमनाः शृणु ॥ २८ ॥ भार्या तस्योत्तमालोके सीतानामसुमध्यमा ॥ श्यामा समविभक्तांगी स्त्री रत्नं रत्नभूषिता ॥ २९ ॥ नैव देवी न गंधर्वी नाप्सरान च पन्नगी ॥ तुल्यासीमंतिनी तस्य मानुषी तु कुतो भवेत् ॥ ३० ॥

वायुमिल्युपलक्षणं भूतपंचकस्य ॥ २५ ॥ संहत्य पुनः स्रष्टुं शक्तः अत्र पुनरपि शब्दाभ्यां सर्वसृष्टिसंहाराणां तदधीनत्वमुक्तं ॥ अनेन जगत्स्थितिसंहारकर्तृत्वमस्य व्यंग्यं ॥ अकंपनस्यापि भगवत्पसादादेवं ज्ञानं ॥ २६ ॥ लोकेन समूहेन सहितेनापीति शेषः ॥ २७ ॥ अपि ना त्वयापि एतेनैन्द्रजिनिर्जितेन्द्रादिसहायेऽपि तस्य जयोऽसुकर इति ध्वनितं ॥ ममेति मुखादिति शेषः ॥ २८ ॥ श्यामा यौवनमध्यस्था ॥ २९ ॥ कुतो भवेत् तुल्येति शेषः ॥ ३० ॥

॥४७॥